

det kommunale Styre i vort Land eller blot medføre forøget Besvær for Kommunalbestyrelserne. Selv om en og anden af Kommunalbestyrelserne ikke fra først af forstaaer Betydningen af at have disse Register ført forsvarligt til enhver Tid, tror jeg dog, de hurtigt vil opdage, at den forsvarlige Førelse af Registerne vil være baade det bedste og det billigste. Naar Ønsket om disse Registers Indførelse er trængt igennem her i Landet, er det bevirket af flere Ting. Den Stigning i Kommunernes Udgifter, som de sidste 6—8 Aar har medført, gør det som allerede nævnt absolut nødvendigt, at Kommunerne faar et Middel dels til at sikre sig, at deres Indtægter virkelig gaar ind, dels til at formindske de Tab, som de stadig lider ved, at Alimentsbidrag maa udlægges og Skattebeløb ikke indgaar. Jeg er ikke Tilhænger af en forceret Lovgivning i det hele taget, men til dette Lovforslags Gennemførelse mener jeg, der knytter sig visse berettigede Forventninger, nemlig de tidligere nævnte, at det bliver lettere at passe paa Personer, hvis hele Forhold Samfundet er økonomisk interesseret i til enhver Tid at kende, og at der ad denne Vej indvindes Indtægter eller opnaas Beparelser, som vil mere end opveje de Udgifter, Registerens Indførelse og Opretholdelse medfører for Kommunerne. Disse Forhold baade nødvendiggør og berettiger Forslagets Gennemførelse, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Jørgensen: Da Lovforslaget om Folkeregistre var til første Behandling her i dette høje Ting i Januar Maaned i Fjor, udtalte Venstres daværende Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen, sin Formodning om, at Lovforslaget vilde faa en let Gang gennem Rigsdagen, og Grundlaget for denne Udtalelse var sikkert den, at Lovforslaget var fremkommet paa Baggrund af et Krav fra de store kommunale Sammenslutninger, som blev nævnt nu baade af den højtærede Indenrigsminister og af Venstres ærede Ordfører. Det har alligevel vist sig under Lovforslagets Behandling navnlig i det andet høje Ting, at man fra visse Hold har næret Tvivl om, hvorvidt der var rigtig Alvor bagved det Krav, der var stillet fra de kommunale Organisationer, og det var jo Aarsagen til, at man, som allerede nævnt, ønskede gennem en fornyet Henvendelse til disse Organisationer at erfare, om de stadig fastholdt det Krav, de havde rejst. Denne Henvendelse blev besvaret med, at man i alle Organisa-

tionerne ønskede Forslaget ophøjet til Lov i den Skikkelse, hvori det var vedtaget her i Folketinget.

Under Behandlingen i Landstinget er der, som den højtærede Indenrigsminister har været inde paa, sket adskillige Ændringer i Lovforslaget. Jeg skal ikke her opholde mig ved de Ændringer, som er af mindre Betydning, Ændringerne til §§ 4, 5 og 1, men jeg vil give den højtærede Indenrigsminister Ret i, at den Ændring, der er sket i § 3, hvor man har forlænget Fristen for Anmeldelser fra 3 til 8 Dage, sikkert ikke kan betragtes som et Fremskridt. § 7 har Landstinget ændret paa en Maade, som ogsaa mit Parti kan hilse med Glæde, idet denne Ændring gaar ud paa, at der i de Meddelelser, som skal følge med Flytningsbeviser, eller som dette Bevis skal indeholde, ikke skal gives Meddelelse om Fattighjælp, for saa vidt den er eftergivet eller tilbagebetalt, eller om udstaaet Straf, naar Æresoprejsning er opnaaet.

Men naar jeg ser bort fra denne Ændring, maa jeg sige, at de øvrige Ændringer, Lovforslaget er undergaaet i Landstinget, efter min Formening ikke kan betragtes som Fremskridt. Jeg mener saaledes ikke, at man kan betragte de Forandringer i Kontrolbestemmelserne, som er foretaget ved Ændringerne i §§ 8 og 9, som Forbedringer af Lovforslaget. I Lovforslagets § 8 var der oprindelig givet Kommunerne Tilladelse til indtil 2 Gange aarlig at omdele Skemaer til Brug ved Kontrollen af Registerne. Nu er der indsat den Bestemmelse, at en saadan Udsendelse af Skemaer kun kan foregaa een Gang, men til Gengæld vil jeg indrømme, at der, som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre var inde paa, er kommet en Bestemmelse om, at Registerne skal kontrolleres ved hver almindelig Folketælling og bringes i Overensstemmelse med Folketællingslisterne.

Lovforslagets § 9 har man i Landstinget fuldstændig omredigeret. Denne Paragraf omhandlede oprindelig Tilsynet med de kommunale Folkeregistre, og i Paragraffen, som den oprindelig var formuleret, overlodes hele dette Tilsyn til Indenrigsministeriet, som skulde skaffe den fornødne Bevilling dertil paa de aarlige Finanslove. Nu er Paragraffen ændret saaledes, at dette Tilsyn bliver delt mellem Indenrigsministeriet og Amtskommunerne, saaledes at Tilsynet, som oprindelig var tænkt at foregaa fra eet Sted, fra Indenrigsministeriet, nu bliver fordelt paa alle Amtsrådene sammen med Indenrigsministeriet, altsaa paa over 20 forskellige Steder.